

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. M. M.**, zastúpeného JUDr. Milanom Kuhajdom, advokátom v Piešťanoch, Vajanského 54, proti žalovanému **B.**, zastúpenému JUDr. Dušanom Slaninom, advokátom v Trnave, Bradlanská 2, **o zaplatenie 124,24 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 27 C 62/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 8. júna 2011, sp.zn. 24 Co 273/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 9. júna 2010 č.k. 27 C 62/2010-38 zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 109 ods. 1 a 2 O.s.p. a odôvodnil ho tým, že procesný návrh žalovaného na prerušenie konania do skončenia konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 25 K 5/23008, ktoré konanie sa vedie na majetok dlžníka V. z dôvodu, že si proti úpadcovi uplatnil pohľadávku vo výške 2 068 552 Sk, nie je opodstatnený. Predmetom konkurzného konania je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka V. a nerieši sa v ňom žiadna otázka majúca zásadný význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaného uznesením z 8. júna 2011 sp.zn. 24 Co 273/2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, navrhol ho zmeniť tak, že jeho návrhu na prerušenie konania bude vyhovené. Dovolanie (ktorého podstatnú časť venoval skutkovým okolnostiam) odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Vyslovil presvedčenie, že skutočnosti súvisiace so vznikom preplatku žalobcu voči žalovanému, ako aj preplatok žalovaného u úpadcu V. spolu vzájomne súvisia, a preto je tu daný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu toto označil za nedôvodné, neprípustné a účelové. Žiadal priznať trovy dovolacieho konania

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ však žiadnu z procesných vád vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Hoci by úspešnému žalobcovi podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. svedčila náhrada trov dovolacieho konania, túto mu dovolací súd nepriznal, pretože trovy súvisiace s odmenou právneho zástupcu žalobcu za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval za potrebné a účelné bránenie práva, keď v porovnaní s jeho vyjadreniami v základnom konaní neobsahovalo nové okolnosti.

Toto rozhodnutie prijal senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová